

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 2T/19/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8322010708
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lucia Pavlíková
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2025:8322010708.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné samosudkyňou A. B. C. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 3. júla 2025 v Humennom, takto

rozhodol:

Podľa § 285 písm. a/ Trestného poriadku obžalovaného A. D., nar. XX.XX.XXXX v E., trvale bytom C. XXX, F. E., pre skutok právne posudzovaný v obžalobe ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm.

a) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že dňa 03.07.2022 v čase okolo 01:00 hod., počas folklórneho festivalu v budove A. G. H. F. C., kde sedela skupinka ľudí, s ktorými sa chvíľu rozprával, s úmyslom tancovať, ťahal za ruku E. G. napriek jej nesúhlasu až vonku pred budovu, kde za nimi vyšiel I. J., ktorý ho vyzval, aby ju nechal, že je jeho priateľkou, pričom obvinený udrel päťou I. J. do ľavej strany brady, ktorý v dôsledku toho spadol na zem a udrel si hlavu o zámkovú dlažbu, čím poškodenému I. J. spôsobil zranenia - pomliaždenie mozgu, drobné krvácanie v čelovej oblasti vpravo, ktoré si vyžiadali lekárske ošetrenie a dobu liečenia a obmedzenia v obvyklom spôsobe života 5-6 dní, spod obžaloby oslobodzuje,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku súd odkazuje poškodených I. J., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom C. K. XXX, F. E., L. M. C., N., so sídlom Einsteinova 25, Bratislava, IČO: XX XXX XXX a Sociálnu poisťovňu, so sídlom Ul. 29 augusta 8 a 10, Bratislava, IČO: 30807484, s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

odôvodnenie:

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Humenné podala na Okresný súd Humenné dňa 16.11.2022 obžalobu pod sp. zn. C. XXX/XX/XXXX na obžalovaného A. D., nar. XX.XX.XXXX v E. pre skutok, ako je uvedený v skutkovej vete výrokovej časti tohto rozsudku, a ktorý prokurátorka v podanej obžalobe právne kvalifikovala ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Hlavné pojednávanie v tejto veci sa uskutočnilo dňa 25.01.2023, ktoré bolo vzhľadom k neprítomnosti svedka – poškodeného I. J. odročené na deň 15.03.2023. Z dôvodu potreby vykonávania prednostných úkonov vo väzobnej veci sp. zn. 2T/25/2022 bol tento termín zrušený a bol určený nový termín hlavného pojednávania na deň 29.03.2023

Dňa 29.03.2023 sa vykonalo hlavné pojednávanie, na ktorom prokurátor Okresnej prokuratúry Humenné predniesol obžalobu. Po zákonomnom poučení bol obžalovaný ďalej poučený o tom, že ku skutku, ktorý sa mu kladie za vinu môže urobiť jedno z vyhlásení v zmysle § 257 odsek 1 Trestného zákona. Po tomto poučení obžalovaný učinil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a/ TZ, že je nevinný.

Obžalovaný ku skutku uviedol, že minulý rok bol u nich v C. festival, na ktorý išiel s priateľmi okolo 19.30 hod., manželka išla skôr. Po ukončení festivalu bola zábava a tancoval s mamou E. G.. Tam, ako bol amfiteáter sa stretol aj so E. G., ale keďže hrala živá hudba a bol tam hluk, tak sa presunuli na roh materskej škôlky. Rozprávali sa a v tom z rohu medzi nich vošiel jej priateľ. Ani nevedel, že to je jej priateľ a dostal kopanec od neho do ľavej nohy. Napriahol ruku, pretože sa chcel uhnúť, lebo ho chcel udrieť a ako mal ruku pred sebou, tak pravou rukou ho E. G. potiahla za hrud', chcela zabrániť konfliktu. Ako ho stiahla pravou rukou, tak on spadol, nevie či sa zašpotal o jej nohy a ostal ležať. E. začala kričať, že ho zabil a všetci domáci ho išli biť. Nemal inú možnosť, išiel sa skryť z druhej strany budovy, kde po neho prišiel starosta, že mu vybavil auto, a že ho odvezú preč. Je si vedomý toho, že jeho ruka sa ho nedotkla. Potom, ako išiel k autu, ktoré mu vybavil starosta, tak videl, že prišla sanitka, cúvala k miestu a videl, že sa sám postavil pán J. a potom ho už len dvaja viedli k sanitke. Nie je pravda, že obžalovaný bol v požiarnej zbrojnici, ako to oni uvádzajú, pretože bol v požiarnej zbrojnici okolo jedenástej hodiny s jeho kamarátom a nie je pravda, že by tam vtedy E. G. ťahal za ruku. So E. G. nie je v žiadnom vzťahu, sú susedia, akurát mu jej mama hovorila, že prečo sa bližšie nezoznámia, že prečo nepríde pogrilovať. Rozprával sa s ňou, pretože tancoval s jej mamou a ona prišla k ním. Od ostatných sa vyčlenili, pretože tam bol hluk. Možno 5 minút boli na rohu škôlky, J. si všimol, že spolu komunikujú a vybehol z tmy, on ani nevedel, o koho ide. Okolo nich nebol nikto, ľudia stáli od nich možno 2-3 metre. Bola tam aj slabá viditeľnosť, pretože tam boli odlesky amfiteátra. V ten večer vypil 7-8 pohárikov 0,4 vodky. S poškodeným J. ich možno 3 mesiace predtým zoznámil kamarát G., len sa zoznámili a to je celé, nie sú v kontakte. Po skutku ho kontaktoval starosta telefonicky, aby J. zaplatil koľko chce, aby sa neťahali po súdoch. E. povedal, že jeho ruka sa Hirku nedotkla, on bol napadnutý ako prvý a preto mu nemá za čo platiť. Poškodený javil známky požitia alkoholických nápojov, síce ho nevidel, ale od iných vie, že áno. Mal nekoordinované pohyby a je to aj v lekárskej správe. Hlučnosť na mieste bola veľká, pretože si nepočuli slovo, bola tma a boli tam len svetelné záblesky. Bolo to na rohu materskej škôlky oproti amfiteátru a parkovisku. Stál chrbtom k amfiteátru a E. G. stála po jeho ľavej ruke. J. prišiel oproti nemu. Na fotografii č. I. 138 obžalovaný označil miesto, kde stál so E. G.. Označil miesto, kde je na fotografii kôš na rohu zelenej budovy v prednom ľavom rohu. Na tejto fotografii vidieť aj cestu a miesto okolo stĺpa, kadiaľ cúvala sanitka k poškodenému. Sanitka zastavila niekde v tej časti, kde je aj stĺp osvetlenia a tam ďalej je most a ona od mostu cúvala. K tej záchránke ho potom viedli dvaja po tom, ako sa on postavil. Na fotografiách na č. I. 138 a 139 je aj znázornená cesta a on po tej ceste pomedzi amfiteátera a škôlku prešiel k požiarnej zbrojnici dozadu a na č. I. 139 je požiarňa zbrojnica a on sa schoval pri okienku, ktoré je napravo od zelených dverí a tam si čupol a čakal na auto, tam ho chceli biť, len boli tam ľudia, ktorí sa ho zastali. Prešiel po ceste medzi amfiteátrom a škôlkou. O oranžovej budove jedny uvádzajú, že je to kotolňa, jedny, že požiarňa zbrojnica. Zelená budova je budova škôlky. Kotolňa bola otvorená, tam sedeli ľudia, jedli a popíjali, tam sa naberal aj guláš. Dvere na kotolni boli otvorené. So E. G. sa poznajú asi 5 rokov, odkedy sa tam nastahovali. Do toho incidentu sa len pozdravili, inak spolu kontakt nenadviazali. V čase incidentu jej mama išla smerom ku požiarnej zbrojnici. Tancovalo sa pred amfiteátrom. Na obrázku na č. I. 138 hore je pohľad na amfiteáter zozadu a tancovalo sa vpredu pred amfiteátrom. Spolu rozprávali okolo pol jednej, bolo po polnoci. Poškodený medzi nich skočil a ako medzi nich skočil, tak obžalovaného kopol, asi jeho ľavou nohou do obžalovaného pravej nohy. Rozmáchol sa pravou rukou, že ho chce udrieť a obžalovaný sa vyhol. Uhol sa, cukol smerom dozadu. Hneď ako sa uhol, tak dal ruku a ju vzpriamil. E. G. poškodeného potom svojou pravou rukou stiahla tým, že mu pravú ruku dala na hrudník, chcela zabrániť bitke a on sa asi pošpotol na jej nohách a spadol. Obžalovaný si je vedomý toho, že mu ten pád nespôsobil. Poškodený spadol rovno na chrbát a ostal ležať.

Poškodený I. J. ku skutku uviedol, že boli na festivale, bolo to asi XX.XX.XXXX. Boli v škôlke, kde sa čapovalo pivo. Prišiel D. a ťahal priateľku poškodeného vonku z garáže. Videl, že ju ťahá na silu, preto išiel za nimi, ju odstrčil a jemu povedal, že nech ju nechá, že je to jeho priateľka. Povedal G., že idú domov a ako sa ku nej otočil, tak dostal do ľavej strany do sánky, úder päťou. Ako vyšli z garáže, naľavo stál D. a napravo jeho priateľka. Pred ním boli kolotoče a ľudia, kde sedeli na stoličkách a lavičkách. Najprv bola priateľka so D. a za nimi boli títo ľudia a kolotoče. Svedkovi boli predložené fotografie na č. I. 138-139 a svedok ukázal, že stáli pred dverami budovy, ktorá je na č. I. 139. Svedok uviedol, že kolotoče boli na tej trávě a stoličky a lavičky boli tak ako je koniec tej zámkovej dlažby. Na tomto mieste došlo k incidentu. Obžalovanému hovoril, že nech nechá jeho priateľku. Nehádali sa, len mu povedal túto vetu, že nech ju nechá, že je to jeho priateľka a priateľke povedal, že idú domov. Ťahal ju vo vnútri možno 2-3 metre a vonku tiež 2-3 metre. Po údere asi spadol na hlavu, prebral sa asi až záchránke, ale potom zase nevedel o sebe a prebral sa až v nemocnici. Utrpel prasknutie lebky, krvácanie do mozgu a posun stavcov C2, C3. Ďalšie zranenia sú napísané aj v lekárskej správe. Od priateľky vie, že obžalovaný ju

mal ťahať, pretože chcel tancovať a videl, že ona nechce ísť. V ten deň vypil 5-6 pív. Mal vypité, ale všetko vnímal. Pri tomto incidente boli I. O., C. O., A. O., N. O., I. P. a ešte aj iný, avšak nevie si spomenúť na jeho meno. Títo svedkovia boli tak ako ukazoval na tej zámkovej dlažbe, ale jedni boli aj v garáži. I. P. ml. bol vo vnútri. S obžalovaným nie sú v žiadnom vzťahu, len vie, že sa nedávno prisťahoval do C.. Po skutku poškodený obžalovaného nekontaktoval. Poškodeného kontaktoval B. B., cez ktorého mu obžalovaný odkazoval, aby všetko stiahli, že všetko vyplatí. Počas incidentu bola tma, svietilo verejné osvetlenie, bolo teplo, ale hlučnosť bola veľká. Nevedel uviesť, kde zastavila sanitka, ktorá po neho prišla. Do sanitky sa dostavil pomocou druhých osôb. Bol na vyšetrení na röntgene a tam mu povedali, že má posunutý stavec a bol tam na odporúčanie neurologičky pani A. J.. Požil 4, 5, 6 pív. Svedkovia I. O. a C. O. sedeli tak, ako je koniec zámkovej dlažby, sedeli za D. a E. G.. Od miesta incidentu sedeli možno 10 metrov. Priateľke povedal, že idú domov, pretože už boli vtedy tak rozhodnutí. 06.07.2022 nastúpil na PN a bol na nej do 15. – 16.07.2022. Ležal doma, mal bolesti. Chodil po ďalších vyšetreniach a ešte aj teraz má bolesti. Aspoň pol roka mu zakazovali, aby nedvíhal ťažké predmety. Je SZČO a venuje sa vzduchotechnike. Dvere tej budovy boli za ním a oni boli pred ním.

Svedkyňa H. D., manželka obžalovaného ku skutku uviedla, že prišla spolu so svojim bratrancom pánom H. a jeho priateľkou C. a videla, ako medzi škôlkou a amfiteátrom stál jej manžel a E. G.. Chcela ísť k manželovi a videla, ako od škôlky prišiel jeden muž, rozmachol sa a E. G. ich chcela ako keby oddeliť a odsunula toho muža, nechce povedať, že sotila a on spadol. Pani G. si kľakla k tomu mužovi a manžel tam stál. G. niečo kričala, ale bol tam hluk. Keď stíchla hudba, tak G. kričala, ty si ho zabil. Začali sa tam zbíhať ľudia a napádať manžela, že ho zbijú, preto on utekal dozadu, k požiarnej zbrojnici. Na fotodokumentácii č. I. 138-139 svedkyňa označila miesto, kde malo dôjsť k incidentu. Svedkyňa označila miesto na č. I. 138, ktoré sa nachádza v časti pred oknami zelenej budovy s tým, že oni prichádzali z toho miesta, ako sú na obrázku znázornené tie autá. Bola tma, svietilo verejné osvetlenie. Stáli tam aj ďalší ľudia. Po ľavej ruke manžela stála pani G. a keď potom svedkyňa zbadala manžela, tak ostala aj v šoku, tak už ďalej nevnímala. Od nich bola svedkyňa vzdialená možno 5 metrov. Potom, čo poškodený spadol na zem, pani G. sa ho snažila oživovať, boli tam ešte aj ďalšie dievčatá, potom asi po 15-20 minútach prišla sanitka. Pán J. sa postavil takmer sám a potom si to odkračal do sanitky. Keďže videla problém, ktorý mal manžel s tými ľuďmi, tak aj bratranec jej vravel, aby išli ďalej, keďže je to jej manžel, išli preč, smerom k mostu a tam čakali až dotedy, kým neprišla sanitka. V obci C. žije 5 rokov. So E. G. sa poznala len tak, že sa pozdravili a pána J. nepoznala. C. J. registruje od toho incidentu a dva dni po prepustení z nemocnice bol u pani G., pretože sú susedia cez lúku a videla jeho auto a videla, ako u nich zhadzoval drevo. Taktiež na to v piatok mali opekačku a tam bol tiež. Svedkyňa nepije, pretože má zdravotný problém a manžel pri nej vypil asi 2 štamperlíky vodky. Odišla okolo 21.30 hod. večer, pretože synovi už bola zima. Predtým sa s manželom dohodli, že keď bude chcieť ísť domov, tak jej zavolá, tak jej volal okolo polnoci. Dohodli sa, že keby nepočul, že mu volá, tak že ho nájde pri amfiteátri. C. J. zaregistrovala v ten deň, už okolo 20.00 hod., videla ho so Šestákovou, ako sa držia za ruky, tak si to spojila, že je to asi jej priateľ. S manželom sa ráno rozprávali o tom, aký bol priebeh a aj svokor bol s nimi a pozeral manželovi aj na ruky a povedal, že nemá žiadne viditeľné zranenia, že by ho udrel. Povedal mu, aby si odfotil aj ruky, aby bolo jasné, že ho neudrel. Svedkyňa bola vtedy asi na druhom festivale, má svoje problémy, chodí do práce, tak poškodeného neregistrovala. Nevšíma si susedov, má malé dieťa, má 6 rokov. Z jej bydliska na to miesto, kde sa konal festival, je vzdialenosť autom možno 1-2 minúty. Dôvodom, prečo sa dohadovali v malej obci, že po manžela príde, bolo to, aby nešiel peši. Manžela z festivalu priviezli známi. Svedkyňa bola doma skôr. Počas medziobdobia, kedy bola doma, manžel čakal pri zbrojnici a svedkyňa ho aj chcela ísť hľadať, ale známy pán G. jej povedal, aby išla domov. Nevie kto manžela priviezol a nepýtala sa ho na to. Potom, ako tá sanitka nacúvala, tak boli tam ešte asi 5-10 minút a zhruba vtedy, keď sa J. postavil a odišiel ku sanitke, tak potom aj oni išli preč. Manžel bol niekde vzadu, nebol pri sanitke. Dozadu odišiel, keď na neho útočili ľudia. Išla po manžela sama autom, tam potom bola s bratrancom pánom H. a Q. C., potom išli bokom a volala pánovi G. a ten jej povedal, aby to nechala tak a potom išla domov. Ľudí tam bolo dosť, ale nevie, či sa s niekým rozprávala, na tom parkovisku bola dosť tma. Boli tak, ako je tá oranžová budova na č. I. 138 na dolnej fotografii vzadu. Tam sú toalety, prišli popred budovu, aj tu na obrázku sú autá, ale aj vtedy tam boli autá a stáli tam aj ľudia. Potom sa presunuli na to miesto, ako je na hornom obrázku, niekde v tých miestach, ako je stĺp pre elektrické káble. Pán H. a C. išli s ňou v aute. V čase, keď poškodený spadol, stála zhruba nejakých 5 metrov od miesta incidentu a bola v tom čase s pánom H. a pani C.. Hudba stíchla možno 5 minút po tom, čo sa to stalo. Pani G. začala kričať a začali sa zbíhať aj nejakí ľudia. Svedkyňa na obrázku č. I. 139 ukázala, že utekal okolo zelených dverí. Manžel prišiel domov okolo jednej alebo pol druhej v noci,

presne si nepamätá. O tom, čo sa stalo, spolu hovorili len tak letmo, pretože má zdravotné problémy a nemôže sa rozrušovať. Tak len sa rozprávali o tom a hovoril, že ho napadla a že on nevie ani prečo.

Svedkyňa E. G. sa ku skutku vyjadrila, že boli s priateľom večer na zábave, boli všade spolu, okolo jedenástej hodine boli na kolotoče. Potom okolo dvanásť tridsať sa rozhodli, že už idú preč, ale rozprávali sa so známymi. Išli ešte do garáže, niektorí to volajú aj kotolňa, tam sedeli so známymi a tam sa zastavil aj pán D., ktorý ju začal ťahať, načo mu svedkyňa hovorila, že s ním nechce tancovať. Asi do 3 sekúnd prišiel aj priateľ a hovoril mu, aby jej dal pokoj, že je jeho priateľka, preto aj povedala, že idú domov a ako bol jej priateľ na ňu natočený, tak dostal do ľavého líca päšťou, spadol na hlavu, bolo to aj počuť. Ústa, aj oči mal otvorené, nedýchal. Prišlo tam ešte jedno dievča, dávalo mu prvú pomoc a utekala do garáže povedať, že spadol. Keď sa vrátila, tak tam už ľudia vykrikovali, že je mŕtvý. Potom tam prišla ešte jedna pani, hovorila, že sa volala sanitka a táto mu aj zafixovala hlavu, vytiahla jazyk a začal dýchať, ale ešte nebol pri vedomí. Prebral sa asi po 3-4 minútach, dali ho pomaly sadnúť a potom ho zobrala sanitka. Asi okolo druhej hodine po polnoci bola už za ním, kde ho videla, ale veľa vecí si nepamätá. S pánom D. sa stretli v garáži a odtiaľ ju ťahal nasilu von. Poškodený sedel na lavičke a záchranári ho popod ruky odviekli. Obžalovaného pozná asi 4 roky z videnia, pretože sa tam pristáhalo, je to ich sused, ale medzi nimi sú ešte 3 voľné pozemky. Rozprávali sa asi 2x. Prvýkrát, keď boli v dedine záplavy a mal zaplavenú pivnicu, tak mu prišla povedať, že môže zavolať na obecný úrad, že mu ju môžu prísť vytiahnuť a druhýkrát, keď bola vonku nejaká akcia, tak sa rozprávali. Na festivale pred incidentom ho zaregistrovala až v tej kotolni, stál pri nich, ako stála ona s priateľom a pán P.. Potom tam boli ďalšie stoly, kde sedeli ďalší ľudia. S jej priateľom sú z jednej dediny, takže sa poznali už dlhšie. Začali sa navštevovať asi pred dvoma rokmi, ale priateľom je, teraz bol rok 25.03.2023 a navštevujú sa cez víkendy, alebo, keď majú voľno. Svedkyňa vypila o 14:00 hod. popoludní deci vína a odvtedy nepila, pretože bolo veľmi horúco, odvtedy bola len na minerálke. Nevie povedať, koľko vypil priateľ, ale vie, že mal v ruke pivo. Nejavil známky opitosti. Na festival svedkyňa prišla okolo 14.00 a priateľ okolo 15.00. Prišla skôr, pretože bola aj na výpomoc pánovi starostovi. Priateľ začal užívať alkoholické nápoje možno okolo 15.30. V kotolni bola v priebehu dňa viackrát, pretože tam boli aj jej rodičia, tak tam išla viackrát, ale koľko krát sa tam vrátila, to nevie. Okolo jednej zaregistrovala obžalovaného v kotolni. Nevie, či obžalovaný tancoval v ten večer s jej matkou. Bezprostredne po konflikte sa obžalovaný chytil za hlavu a utiekol poza ten stánok, kde sa vydával guláš. Na mieste bol hluk, pretože tam hrala hudba a tie svetelné pomery, vonku bolo vidieť z garáže, ale aj bolo verejné osvetlenie a vonku bolo asi 20 ľudí. Hudba hrala v amfiteátri, vpredu. Prvý napadol obžalovaný jej priateľa. Bola natočená chrbtom k železným dverám, vonku už boli vypnuté kolotoče. Naľavo mala partiu ľudí, na ktorých videla. Jej priateľ bol najprv ešte vo vnútri a potom prišiel poza jej ľavú stranu a stál pri nej po ľavej strane. Jej priateľ bol otočený smerom už k pánovi D. a bol čelom k dverám. Oni sa už potom tak vytočili, že D. stál za chrbtom k tým dverám a ona mala po pravej strane tie dvere a bola medzi nimi. Potom obžalovaný atakoval jej priateľa do ľavej strany tváre, on spadol. Udrel ho päšťou, ale nevie akou rukou, pretože to bola sekunda. Obžalovaný sa k výpovedi svedkyne vyjadril, že s ňou nesúhlasí. Poškodený súhlasil s tým, čo vypovedala svedkyňa.

Na hlavnom pojednávaní dňa 10.05.2023 svedok I. O. ku skutku vypovedal, že to bolo pred rokom, asi 2.7. Bola tanečná zábava a pred vchodovými dverami, garážovými dverami do škôlky, tak ako je vchod vzadu, stál I. J. a E. G.. Prišiel k ním D. a začal ťahať G., preto ju odtiahol J. a na to udrel D. J. do oblasti tváre, nevie, kde presne. Bol to úder, že skôr bola na zemi hlava, až potom nohy. Potom bol v bezvedomí, bol tam kopec ľudí a potom prišla sanitka. Svedok sedel na kraji lavičky, vedľa neho sedela jeho manželka a oni stáli asi 8 metrov pred ním, pre garážovými dverami. Že tam stoja, zaregistroval, možno 1-2 minútu predtým. Bezprostredne po údere obžalovaný niekde ušiel. Poškodený bol v bezvedomí, oživovali ho a volali sanitku. Bolo tam veľa ľudí a krik. Sanitka prišla z pravej strany od amfiteátra. Poškodený stál tak, že za chrbtom mal garážové dvere a pozeral sa, akoby smerom na svedka a po jeho ľavej ruke prišla sanitka. D. prišiel z ľavej strany z tmy, nevie, či prišiel z WC, z altánku, alebo záhrady. Po pravej ruke J. stála G. a on k ním prišiel asi v takom 30-40 stupňovom uhle. Stáli trochu ďalej od dverí, možno 4 metre, plus mínus 2 metre. Svedok aj s manželkou boli na festivale možno od 09.00 – 9.30 hodine večer. Nevie presne kedy zaregistroval poškodeného a G., asi vtedy keď prišli a zdravili sa aj s ostatnými. Nevie odkiaľ prišli, on ich zaregistroval až pred tými dverami. Tým, že svedok sedel na kraji, tam nikto nebol predtým. Viditeľnosť bola dobrá, pretože nad garážovými dverami je svetlo. Bolo to trochu hlučné, ale dalo sa počuť, pretože zábava bola na amfiteátri pred škôlkou a od neho asi 70 metrov. Nepamätá si, akým spôsobom udrel obžalovaný poškodeného či pravou alebo ľavou rukou, ale do oblasti tváre. Nevie, ktorým smerom išiel obžalovaný, utiekol. Po predložení fotodokumentácie svedok uviedol, že na

č. I. 139, tam sedel na lavičke, ukázal na miesto na konci dlažby po pravej strane od budovy s tým, že uviedol, že poškodený a pani G. stáli pred dverami. Svedok ukázal na č. I. 139 pred dverami budovy, že poškodený stál vpravo a pani G. vľavo v pohľade na fotografiu. Sanitka prišla z pohľadu na fotografiu na č. I. 139 z pravej strany. Obžalovaný prišiel z ľavej strany zámkovej dlažby, pred budovou na trávniku. Na trávniku pred touto budovou boli kolotoče. Na mieste, kde sedel bola jedna alebo dve lavičky, ale sedelo na nej viac ľudí, bola to lavička asi pre 8 ľudí. Tancovalo sa tam, kde zaznačil, že je amfiteáter. Dvere, ktoré sú na obrázku č. I. 139 boli otvorené a nachádzal sa tam výčap. Asi tam bolo aj niečo na sedenie. S poškodeným a pani G. sa poznajú z dediny. Bol tam až do odchodu sanitky. Sanitka obišla budovu a tým smerom ako prišla, tak aj odišla. Z hľadiska intenzity úderu svedok uviedol, že bola to pecka, pleslo o zem, a v tej chvíli si mysleli, že je mŕtvy. K úderu obžalovaným došlo asi päťou, nevie, či to bolo pravou, alebo ľavou rukou. Úder smeroval do oblasti tváre, nevie, či to bola brada, čelo, alebo ústa. Poškodeného asi pred 15 rokmi zamestnával. Nie, že by boli nejakí dobrí kamaráti, nechodili spolu na pivo.

Na hlavnom pojednávaní dňa 10.05.2023 svedkyňa C. O. ku skutku vypovedala, že bolo to 02.07.2022, bol festival v C. a vo večerných hodinách bola tanečná zábava. Bola tam s manželom, sedela pri tých garážových dverách materskej škôlky. Mala tam aj kamarátky, rozprávali sa a počula zvuk. Pamätá si ten zvuk, pozrela sa a videla, ako J. leží na zemi. Poznala ho z detstva a nevedela, čo sa s ním stalo. Dávali mu prvú pomoc, volala sa záchranná služba a išla k pódiu, aby stíšili hudbu. Obžalovaného na mieste nevidela. Nevie, kedy presne zaregistrovala poškodeného. Na incident nereagovala nijak, pretože tam bol zhluk ľudí, nešla bližšie, pretože už tam boli ľudia. Keď začula ten huk, bola od miesta vzdialená možno 4-5 metrov, ale sedela možno 6-7 metrov od materskej škôlky. Vzdialenosť od poškodeného bola asi 5 metrov. Bola viditeľnosť, pretože to bolo určite osvetlené. Hrala hudba, ale hrala na začiatku budovy, a to kde boli oni, bolo na konci budovy, takže nebola tam až taká hlučnosť. Zotrvali tam až do príchodu sanitky. Sanitka prišla z pravej strany budovy, zastavila v ľavej časti budovy a odišla jej ľavou stranou preč. G. je jej známa. Ich rodičia sa stretávajú, takto ju pozná. Zvuk, na ktorý zareagovala, jej prišlo, akoby niečo buchlo o zem. Obžalovaný nesúhlasil s vypoveďou svedkyne.

Na hlavnom pojednávaní dňa 10.05.2023 svedok I. H., ktorého sesternicou je manželka obžalovaného, ku skutku vypovedal, že vtedy prišla po nich obžalovaného manželka, išli od WC, že ho nevedela nájsť, nedvíhal jej telefón, prišla k ním, prvá uvidela obžalovaného jeho manželka. Rozprával sa so ženou a z boku z rohu vybehol chlap a zaútočil a rukou sa rozmachol, skočil medzi nich a rukou sa rozmachol. Nevedeli, čo sa deje, začali kričať, že ho zabil, začali sa vyhrážať obžalovanému, preto počkali na moste. Obžalovaného manželka volala aj známemu a on jej povedal, že tam ostane. Obžalovaný sa rozprával so ženou a oni, že pôjdu za nimi, lebo že už pôjdu preč. V tom ten chlap rukou zaútočil a potom aj ten chlap ležal na zemi. Oni prichádzali od WC, spoza budovy smerom na parkovisko a stáli tam ešte aj nejaké autá. Bolo to pred budovou. Obžalovaný stál tak, ako je tribúna a škôlka, tak od tribúny chrbtom a tá dievčina stála viac chrbtom ku škôlke. Nevidel, ako ten chlap nejakou udrel obžalovaného. Nevidel, ako obžalovaný toho chlapa udrel, videl len, ako ten chlap s tou rukou medzi nich skočil a potom už len ten krik. Na obžalovaného a tú ženu bola viditeľnosť, pretože tam bolo verejné osvetlenie, pretože je stĺp pri moste, ale ten chlap vyšiel z tmy. Neradili sa o tom, ako majú dnes vypovedať, ale s priateľkou sa rozprávali, pretože je to už nejaká doba. S obžalovaným sa stretáva možno dvakrát do roka, ale aj keď má narodeniny, tak sa vedia stretnúť. Po predložení fotodokumentácie svedok ukázal na č. I. 138 na fotografii hore je vľavo tribúna, kde bola muzika. Zelená budova je tá škôlka a na č. I. 139 je asi zadná strana budovy škôlky. Na č. I. 138 na tej dolnej fotografii prichádzali zozadu od WC. Stáli okolo toho stĺpa tak, ako je znázornené na č. I. 138 dole a odtiaľ následne manželka obžalovaného prvá videla obžalovaného a G., ktorí stáli pred budovou, ktorá je na obrázku na č. I. 138 hore, niekde na rohu tej budovy s tým, že obžalovaný stál viac chrbtom k tribúne a pani G. chrbtom ku škôlke. Sanitka cúvala k poškodenému od miesta, ktoré je na obrázku na č. I. 138 hore, medzi stĺpom a tým amfiteátrom. Dvaja ľudia pomáhali poškodenému do sanitky, jeden z jednej strany, druhý z druhej strany. V tom čase bola svedkom incidentu aj manželka obžalovaného. Incident videla manželka obžalovaného a priateľka svedka. Poškodený išiel do sanitky po svojich, ale podopierali ho. Svedok pochádza z I. a sesternica s obžalovaným sa prisťahovali do C.. Zhruba pred 5-6 rokmi tam aj chodil na zábavy. Chodí do C., len keď je nejaké stretnutie z rodiny. V ten deň vypil 6-7-8 poldecákov asi vodky. Ako poškodený ležal na zemi, G. kričala, ty si ho zabil. Manželka obžalovaného volala nejakému svojmu známemu, ktorý bol z tej obce a on jej povedal, aby tam nešla, že on ho potom dostane domov. Oni potom išli na ten most a ešte tam počkali. Odišli odtiaľ, keď odišla sanitka. Obžalovaný súhlasil s tým, čo uviedol svedok.

Na hlavnom pojednávaní dňa 10.05.2023 svedkyňa Q. C., priateľka svedka I. H. ku skutku vypovedala, že bolo to asi rok dozadu o 9.00 hod., večer prišli k obžalovanému. Spolu išli na festival, okolo 12.00 potrebovala ísť na WC, tak povedala priateľovi, aby išli na toaletu. Obžalovaného žena prišla k nim, k toaletám a povedal, že vidí svojho manžela, že sa s niekým rozpráva. Normálne sa rozprávali, smiali sa, nehádali sa. Vbehol tam chlap, ktorý sa rozmachol a obžalovaný sa chcel brániť, dvihol ruku, ale neudrel ho. Žena, s ktorou sa obžalovaný rozprával, chcela zabrániť útoku a tak drgla poškodeného a on spadol. Asi po 5-10 minút prestala hrať hudba. Obžalovaný utiekol popri budove a jeho manželka volala potom známeho, ktorý jej hovoril, aby tam nešli. Nevidela, kto udrel poškodeného J. v ten večer. Musela do neho strknúť žena a on musel spadnúť. Obžalovaný utekal, pretože sa mu začali vyhrážať, že ho zabil. Sanitka prišla od E. a nacúvala. Svedkyňa na č. I. 138 ukázala na dolnej fotografii, že sanitka išla medzi stĺpom a budovou a cúvala. Svedkyňa sa s nikým nerozprávala pred výsluchom, ako bude vypovedať. Pochádza z I.. Do C. chodí k obžalovanému, keď má narodeniny, jeho manželka alebo malý, keď má narodeniny. Obec, ako takú, nepozná. Prvú pomoc dávali poškodenému dievčatá, ale nie tá žena, s ktorou sa obžalovaný rozprával. Dávali ho do stabilizovanej polohy a potom mu dvaja miestni pomáhali do sanitky. Svedkyňa bola z pravej strany budovy.

Na hlavnom pojednávaní dňa 10.05.2023 svedok A. G., kamarát obžalovaného ku skutku vypovedal, že bolo to na festivale v C.. Bolo už asi po polnoci, stalo sa to medzi amfiteátrom a ubytovňou. On stál pred amfiteátrom asi 10-15 metrov od miesta. Videl, ako tam stáli obžalovaný so G. a ako prišiel J., že je to jeho priateľka a asi mu to vadilo, napriahol sa oproti A., ten sa uhol a E. ho chcela stiahnuť a asi sa potkol a spadol na hlavu. Potom prišla sanitka, zobrali ho. Svedok stál ako keby vpravo a oni stáli naľavo od neho. On stál s kamarátmi, meno nevie. Všimol si, že tam bola potýčka, tak sa díval tým smerom. Svedkova reakcia nebola žiadna. Pozná poškodeného aj E. G., sú z jednej obce. S obžalovaným je väčší kamarát ako s poškodeným. Nevie, kto volal sanitku, zhľadli sa tam ľudia, pretože bol z tej dediny a ho poznali. Obžalovaný potom utiekol za požiarnu zbrojnicu. Manželov O. pozná z dediny. Nevie si spomenúť, či ich registroval v uvedený deň na festivale. Po predložení fotodokumentácie svedok uviedol, že na č. I. 138 je vľavo na hornej fotografii amfiteáter a zelená budova je ubytovňa, spredu sú dvere. Na č. I. 139 je hasičská zbrojnica a tie zelené sú plechové dvere. Po vzhliadnutí obrázku na č. I. 138 svedok uviedol, že stál pred amfiteátrom, teda nie z toho pohľadu, ako je na fotografii, ale z opačnej strany, to je predná strana. Na č. I. 138 na hornej fotografii, svedok ukázal bližšie k amfiteátru v priestore medzi amfiteátrom a zelenou budovou že stál obžalovaný a bližšie k budove stála svedkyňa G.. Boli otočení smerom k sebe. Sanitka prišla v priestore medzi stĺpom a amfiteátrom. Na č. I. 139 svedok ukázal, že obžalovaný utekal na dolnej fotografii z pravej strany budovy smerom dozadu, okolo rohu budovy k zeleným dverám. V uvedený deň požil asi 5-6 pív.

Na hlavnom pojednávaní dňa 05.10.2023 obžalovaný ku svojim osobným pomerom vypovedal, že je ženatý, má jedného 6 ročného syna, ktorý chodí do prvého ročníka. Manželka je zamestnaná a jej príjem je minimálny. Teraz nepracuje, keďže pracoval v zbrojovke v E. a bol tam nízky príjem, tak dal výpoveď. Nevie, či bude dostávať podporu, ale hľadá si nejakú prácu v zahraničí. Žije s manželkou a synom. Momentálne nemá žiadny príjem, má úspory okolo 5000-6000 eur. Ich výdavky sú jeden celý minimálny plat, teda ten, ktorý má manželka. Je držiteľom zbrojného preukazu. Jeho zdravotný stav je dobrý, akurát manželka je teraz na PN a má problémy s hrubým črevom a je to dlhodobé a má už aj nárok na dôchodok. Býva s manželkou v dome, na ktorý si brali hypotéku. V tých výdavkoch, čo uviedol, je už zarátaný aj výdavok na hypotéku. Mal aj uzavretú zmluvu s jedným pánom, kde robil chatu v A. s tým, že mal dohodnutú mzdu vo výške 8 eur/hod., avšak, keď urobil prácu, tak mu povedal, že tie odvody vo výške 370 eur mu z toho stiahne, s čím nesúhlasil, a preto ukončil spoluprácu. Tú sumu nevymáhal v civilnom konaní a inde sa o zamestnanie neuchádzal. Je vyučený lesník, ale vie robiť stavebné práce. Nezamestnaný nie je ešte ani mesiac a zaevidoval sa na Úrade práce.

Z výpovede svedka – poškodeného I. A. L., zo dňa 02.09.2022 z prípravného konania vyplýva, že Sociálna poisťovňa v súvislosti s protiprávnym konaním obv. A. D. vyplatila poškodenému I. J. dávky nemocenského v sume 122,10 eur za obdobie jeho práceneschopnosti od 04.07.2022 do 17.07.2022. K trestnému stíhaniu sa ako poškodená strana pripája a žiada aby súd v odsudzujúcom rozsudku uložil obžalovanému A. D. povinnosť nahradiť škodu Sociálnej poisťovni, Humenné, celkom v sume 122,10 eur.

Z výpovede svedkyne – poškodenej A. A. D., zo dňa 02.09.2022 z prípravného konania vyplýva, že Dôvera zdravotná poisťovňa, a. s. vynaložila náklady za poskytnutú zdravotnú starostlivosť

poškodeného doposiaľ vo výške 432,18 eur. Ako poškodená strana sa k trestnému stíhaniu pripája a žiada, aby súd v odsudzujúcom rozsudku uložil obžalovanému A. D. povinnosť uhradiť poskytnutú zdravotnú starostlivosť doposiaľ vo výške 432,18 eur.

Zo znaleckého posudku č. XX/XXXX vypracovaného znalcom v odbore Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Chirurgia A. A. E. vyplýva, že poškodenému boli priznané poranenia: ľahké pomliaždenie mozgu v čelovej oblasti vpravo s drobným zakrvácaním a pomliaždenie mäkkých častí v oblasti záhlavia ľahkého stupňa. Z lekárskeho hľadiska je možné zranenia hodnotiť ako nezávažné poranenie. Takýto typ poranenia, ako utrpel poškodený po adekvátnej liečbe a pri bez komplikovanom priebehu liečby sa obvykle zhoja v priebehu 5-6 dní. Doba liečenia a práceneschopnosti stanovená privátnou lekárkou 14 dní je nadsadená a nezodpovedá závažnosti vzniknutých poranení. Obvykle takýto typ poranenia ako utrpel poškodený nevytvoril predpoklady pre vznik trvalých následkov v zmysle chronických bolestí hlavy, závrate. Bodové ohodnotenie pre pomliaždenie mozgu so zakrvácaním bolo stanovené na 85 bodov a pre pomliaždenie hlavy bolo stanovené na 5 bodov, spolu 90 bodov. Po zaokrúhlení celkové finančné ohodnotenie bolestného je 2040 eur.

Na hlavnom pojednávaní dňa 05.10.2023 znalec A. E. uviedol, že trvá na záveroch znaleckého posudku. Úrazový dej prebehol v dvoch fázach. V zásahovej oblasti, to je oblasť tváre, v zdravotnej dokumentácii neboli zaznamenané stopy po mechanickom násilí, ako napr. opuch, krvná podliatina, krvno-zmliaždené rany, zlomeniny tvárových kostí, z tohto dôvodu usudzuje, že intenzita, alebo sila, vedeného násillia na oblasť tváre, bola slabá. Krvná podliatina vzniká po určitom čase, sa objavuje, ale pri prvotnom ošetrení už je jasné, alebo je zreteľné, že v zásahovej oblasti sa už nachádza opuch alebo začervenanie. Poškodený počas hospitalizácie na JIS v E. bol agresívny, nedisciplinovaný, bolo mu urobené 2x CT vyšetrenie mozgu, kde sa len potvrdil nález, že išlo o ľahké pomliaždenie mozgovej kôry a na vlastnú žiadosť napriek poučeniu, odišiel z nemocnice a odišiel do starostlivosti obvodného lekára. Na chirurgické oddelenie, alebo na JIS bol prijatý okolo 1:27 v noci a už 15:20 na vlastnú žiadosť podpísal negatívny reverz. Znalec kontaktoval obvodnú lekárku a zistil, že pacient odišiel z JIS tretieho, ale k obvodnej lekárke prišiel až šiesteho. Ona tvrdila, že sa neobjavili nejaké známky násillia v oblasti tváre, krvné podliatiny. Úrazová chirurgia má svoje štandardné postupy, čo sa týka hlavy. Majú svoje CT, kde v pravidelných intervaloch kontrolujú dané zranenie mozgu, aký má vývoj, či to progreduje, či sa zväčšuje alebo znižuje. U tohto pacienta aj v prepúšťacej správe je jasne napísané, že sa zmenšilo, že išlo o ľahšie poranenie. Po prepustení z chirurgického oddelenia, bolo mu odporúčané neurologické vyšetrenie ich neurológom, ktorý s nimi spolupracuje, A. O., žiaľ on nešiel za A. O., ale za A. J. v E., ktorá tam popísala, že má aj zlomené krčné stavce, čo nie je pravdivé. Poškodený si dal cez nejaké známe osoby urobiť kontrolné CT mozgu s negatívnym nálezom. Aj z toho vidieť, že pravdepodobne to bolo účelové konanie a znalec dokonca zistil, že u obvodnej lekárky na vlastnú žiadosť ukončil PN. Oni väčšine pacientov, ktorých príjmu na vyšetrenie, vystavujú PN u nich na oddelení v deň prijatia. Pacientovi bola ponúknutá, či sa mu má vystaviť PN, čo tvrdil, že nie. Potom išiel za pani doktorkou šiesteho, tri dni po úraze, po prepustení z nemocnice, už si pýtal PN a PN mu bola vystavená od 04.07.2022 do 18.07.2022, teda 14 dní a na vlastnú žiadosť ukončil PN. Ak by poškodený zotrval na chirurgickom oddelení, tak následne po 24 hodinách od druhej kontroly CT, by sa vykonalo ďalšie CT a ak by bol nález v poriadku, tak by sa prepustil do domáceho liečenia. Počas hospitalizácie, keby ostal 3 dni, tak by ho vyšetril ich neurológ a jeho vyjadrenia berú ako smerodajné. Poškodený podľa lekárskej správy bol dovezený rýchlou lekárskou službou, podľa udania posádky spadol a udel si záhlavie, svedkovia uvádzajú krátke bezvedomie, odobrať anamnézu nie je možné, pre ťažkú ebrietu. Zranenia vznikli tak, ako ich popisuje poškodený. Vylúčil by spôsob mechanizmu, ako to uviedol obvinený. Pri určení, že poškodený dostal úder päšťou, vychádzal znalec zo zdravotnej dokumentácie a výpovede svedkov. Mozog je obalený tekutinou v mozgovej dutine likvorom. V prípade mechanizmu úrazu, ktorý je spôsobený veľkou silou, tzn. v mozgu sa vytvorí krvné pomliaždenie väčšieho rozsahu, toto čo tu je, to je len na povrchu, bolo tam poškodenie mäkkých častí. V prípade že dôjde k poraneniu, mozog naráža, sa pohybuje v tej dutine a dopadne na hlavu dozadu a potom mozog naráža dopredu na čelové kosti. Znalec viac ako 35 rokov robí úrazovú chirurgiu, má 3 atestácie a pracuje na traumatologicko-chirurgickom oddelení v Snine, kde majú aj JIS, kde bol aj poškodený prijatý. Z lekárskej správy chirurgického oddelenia vyplýva, že v čase hospitalizácie nebol v bezvedomí, len javil známky požitia alkoholu. RLP udávalo doktorovi padnutie, podľa udania posádky RLP spadol, v správe je, že si udel záhlavie, svedkovia uvádzajú bezvedomie. Predbežná lekárska správa sa vystavuje pre políciu, ale sa vydáva v momente, keď ešte pacient nie je kompletne došetrený, len predpokladá, preto je to predbežná, že aká asi bude doba liečenia. Ak by mal CT vyšetrenia porobené, možno by ináč napísal. A. H. nemá čo určovať dobu PN a liečenia, pretože je to obvodná lekárka a ona sa riadi podľa nálezov z odbornej

ambulancie. Poškodený vôbec na kontrole na chirurgickej ambulancii ani nebol od tej doby, od kedy bol prepustený z nemocnice a bol na neurologickom vyšetrení u úplne iného lekára na CT, ktorý s tým nemal nič spoločné. To kontrolné CT vypísal internista, ktorý s tým nemal nič spoločné. Pacient môže absolvovať vyšetrenie, ale u chirurga, nie u internistu. Musí absolvovať u odborníka, ktorý má atestáciu z chirurgie, nie z interného. Ak by poškodený len sám padol na záhlavie, utrpel by také isté zranenia ako teraz, ale mohli vzniknúť aj závažnejšie. Mozog má dve časti, aj dva čelové laloky, keď padne na záhlavie, buď padne napravo, alebo naľavo. Je to ovplyvnené dopadom na tvrdú podložku. To, ktorým smerom sa odrazí mozog do čelovej oblasti, ovplyvňuje pád na záhlavie, prenesenie sily, môže to byť naraz obidvoma lalokmi, alebo jedným, je to pohyb mozgu, to sa nedá jednoznačne povedať, pretože taký je mechanizmus vzniku úrazu. Napr. ak spadnete na ľavú spánkovú oblasť, tak sa mozog odrazí na pravú spánkovú oblasť. Nedá sa určiť, či bol úder do pravej alebo do ľavej strany, je to úder do oblasti tváre a to odrazenie je vyvolané až pádom na záhlavie. Išlo o úder päťou, resp. otvorenou rukou do oblasti tváre s následným pádom poškodeného na záhlavie na tvrdú podložku. Poškodený javil známky požitia alkoholu, že bolo porušenie statiky, pohybov, obranných reflexov, a preto tá sila vedenia mohla byť menšia a spôsobiť tak pád poškodeného na záhlavie. Aké lieky poškodený dostal, to pán doktor neuvádza. Doba liečenia poškodeného je 4-6 dní.

Na hlavnom pojednávaní dňa 05.10.2023 boli predložené fotografie na č. I. 297-301, ktoré preukazovali rozmiestnenie lavíc v čase incidentu. Obžalovaný sa k týmto fotografiám vyjadril, že jasne preukazujú, že v žiadnom prípade tadiaľto sanitka nemohla prejsť. Boli aj fotografie zo zadnej strany, avšak nie je mu zrejmé, z akého dôvodu boli z Facebookovej stránky obce odstránené, preto sa k tomu nedostal. Pýtal sa aj starostu, prečo tam tie fotografie nie sú, povedal mu, že teta pani G. to má na starosti, aby to s ňou riešil. Obhajca uviedol, že predmetné fotografie preukazujú, že tadiaľto sanitka nemohla nijako prejsť. Prokurátor uviedol, že predmetné fotografie nie sú z obdobia času spáchania skutku, pretože tam to rozmiestnenie lavíc, tam už nemuselo byť. Obžalovaný uviedol, že lavice pri amfiteátri už v noci neboli, avšak je tam strom a lavice napravo pri budove tam v noci boli. Ten priestor od tých lavíc po strom meral a sanitka by tadiaľto nemohla prejsť. Prokurátor uviedol, že predmetom dokazovania je prečin výtržníctva a je potrebné sa zamerať sa na túto skutočnosť a nie riešiť rozmiestnenie lavíc. Obhajca s týmto tvrdením nesúhlasil, pretože nemajú ani ustálené miesto, kde mal byť skutok spáchaný.

Zo zápisnice o trestnom oznámení vyplýva, že E. G. podala dňa 03.07.2022 trestné oznámenie na obžalovaného A. D., z dôvodu, že dňa 02.07.2022 na festivale obci C. napadol jej priateľa poškodeného I. J..

Zo správy A. A. P., zo dňa 03.07.2022 vyplýva, že poškodený bol prijatý na JIS, utrpel zranenia s predbežnou dobou liečby 14-21 dní.

Z lekárskeho potvrdenia vystaveného A. R. H. dňa 04.08.2022 vyplýva, že pacient sa do ambulancie dostavil dňa 06.07.2022, jeho práceneschopnosť trvala od 04.07.2022 do 17.07.2022 s tým, že práceneschopnosť bola skrátená na žiadosť pacienta. Prílohu tohto potvrdenia tvorí lekárska správa zo dňa 05.08.2022. Z predmetnej lekárskej správy vyplýva, že k zraneniu došlo podľa vyjadrenia poškodeného napadnutím D. A., dostal úder do ľavej sánky a spadol, bol v bezvedomí, v ebriete, RZP prevezený na chirurgické oddelenie a na negatívny reverz prepustený na vlastnú žiadosť. Utrpel otras mozgu so spätnou poruchou pamäti – 80 bodov, pomliaždenie s drobnými hemorhagickými ložiskami kortikálne v čelovej oblasti vpravo – 100 bodov a menšie subdurálne krvácanie v prednej interhemisferálnej fissure - 85 bodov.

V spise sa nachádza zápisnica o ohliadke miesta činu spolu s fotodokumentáciou, ktorá bola predkladaná pri výsluchu jednak obžalovanému, poškodenému a vo veci vypočutým svedkom, aby označili miesto incidentu, svoje polohy a polohy obžalovaného a poškodeného. Z fotodokumentácie o ohliadke miesta činu vyplýva, že na čl. 138 je budova zelenej farby a na čl. 139 je na fotografii oranžová budova. Zo zápisnice o ohliadke miesta činu vyplýva, že k materskej škole sa prichádza z hlavnej cesty smerom od mesta E. odbočením z hlavnej cesty doprava ešte pred Obecným úradom v obci C.. Naľavo pri budove je amfiteáter. Budova je pôdorysu v tvare obdĺžnika. Naľavo od zadnej časti budovy je altánok kruhového pôdorysu. Na zadnej strane budovy sú po krajoch okná a v strede sú zelené dvojkrídlové dvere, ktoré vedú do kotolne, resp. garáže. Miesto činu bolo riadne ohliadnuté, odfotoграфované. Neboli zaistené žiadne stopy.

Zo správy poškodenej Sociálnej poisťovne, zo dňa 19.08.2022 vyplýva, že poškodenému vyplatila dávky nemocenského v sume 122,10 eur za obdobie jeho práceneschopnosti v období od 04.07.2022 do 17.07.2022 a žiada, aby súd uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej Sociálnej poisťovni škodu vo výške 122,10 eur. Výšku škody preukazuje aj potvrdenie o nemocenských dávkach vyplatených za obdobie od 04.07.2022 do 17.07.2022.

Zo správy poškodenej DÔVERY zdravotnej poisťovne, a.s., zo dňa 08.08.2022 vyplýva, že si poškodená uplatnila nárok na náhradu škody, ktorá predstavuje náklady na zdravotnú starostlivosť poskytnuté v dôsledku zavineného protiprávneho konania voči jej poistencovi.

Podľa odpisu z registra trestov bolo zistené, že obžalovaný nebol doposiaľ súdne trestaný. V trestnej veci vedenej na Okresnom súde Humenné sp. zn. 3T 116/2016 súd schválil zmier uzavretý medzi obvineným A. D., nar. XX.XX.XXXX v E. a poškodeným - Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny, odborom sociálnych vecí a rodiny Humenné, s tým, že uplatnený nárok na náhradu škody bol vysporiadaný v plnej výške tak, že obvinený neoprávnenú finančnú čiastku vo výške 888,07,-€ vrátil. Obvinený zároveň zložil na účet Okresného súdu v Humennom sumu 100,- eur určenú v plnej výške na verejnoprospešné účely. Súd zároveň zastavil trestné stíhanie proti obv. A. D., pre skutok kvalifikovaný ako prečin subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1 Tr. zák.. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 20.01.2017.

V správe obce C. o povesti obžalovaného je tento hodnotený kladne s tým, že v obci býva od roku 2019 spolu s manželkou a synom v rodinnom dome, ktorý kúpili v roku 2018. V obci má dobrú povesť, nepožíva alkoholické nápoje ani iné návykové látky. Jeho správanie je dobré a nebolo prerokované komisiou verejného poriadku.

Na hlavnom pojednávaní dňa 30.10.2023 bol vyhlásený rozsudok, ktorým bol obžalovaný spod obžaloby oslobodený, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný. Poškodení Dôvera zdravotná poisťovňa, a. s. a Sociálna poisťovňa boli s nárokom na náhradu škody odkázaní na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku po jeho vyhlásení a poučení o opravnom prostriedku do zápisnice o hlavnom pojednávaní podal odvolanie prokurátor a taktiež v zákonnej lehote podal odvolanie poškodený.

O podanom odvolaní rozhodol Krajský súd v Prešove uznesením č. k. 1To/9/2024-426 zo dňa 10.07.2024, ktorým bol napadnutý rozsudok Okresného súdu Humenné zrušený a vec mu bola vrátená, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia okrem iného uložil okresnému súdu opätovne vypočuť svedkyňu Q. C. a odstrániť rozpory v jej výpovediach z prípravného konania a na hlavnom pojednávaní. Uviedol, že vo výpovediach svedkov, ktorí vypovedajú na strane obžalovaného sú zrejmé rozpory na ktoré okresný súd vôbec neprihliadol, ani ich v dôvodoch napadnutého rozsudku nepopísal a tieto rozpory ani nevyhodnotil. Keďže v danej veci sú dve skupiny dôkazov je podľa názoru krajského súdu rozhodujúci dôkaz a to znalecké dokazovanie, znalecký posudok A. A. E. a jeho výsluch na hlavnom pojednávaní. V tejto súvislosti uložil okresnému súdu opätovne vypočuť znalca aj k tej skutočnosti, či pri údere otvorenou dlaňou do tváre poškodeného by vznikli nejaké poranenia na tvári poškodeného, prípadne nejaké hematómy, resp. škrabance. Nakoľko znalec uvádzal, že takéto poranenia na tvári poškodeného nezistil, resp. neboli zistené. Poukázal na to, že z výpovede obžalovaného vyplýva, že ho oslovil starosta obce s tým, že bol za starostom obce poškodený, ktorý sa chcel s obžalovaným dohodnúť. Na rozdiel od výpovede obžalovaného poškodený uvádza, že ho kontaktoval svedok B. B. cez ktorého mu obžalovaný odkazoval, aby všetko stiahli, že všetko vyplatí. Z dôvodu, že okresný súd nevypočuť na hlavnom pojednávaní ani starostu obce ani svedka B., uložil okresnému súdu týchto svedkov vypočuť na novom hlavnom pojednávaní, aby títo svedkovia vyvrátili resp. potvrdili výpovede obžalovaného a poškodeného v tejto časti ich výpovedí.

Okresný súd v súlade s pokynmi a právnym názorom Krajského súdu nariadil vo veci nové hlavné pojednávanie.

Na hlavnom pojednávaní dňa 17.02.2025 obžalovaný uviedol, že trvá na svojich vyjadreniach tak, ako sa vyjadroval doteraz v priebehu konania, a nič nechce meniť. Svedok B. B. ku skutku vypovedal, že pri tom incidente vôbec nebol. Počul až na druhý deň, čo sa stalo. Bola cez neho taká ponuka, kontaktoval ho p. O. I. s tým, že či by poškodený prijal finančnú ponuku

vysporiadať sa mimosúdne. S pánom O. sa stretli doma na dvore u neho na dvore v obci C. K. XXX. Prišiel za ním, nakoľko sa poznajú už roky. Svedok nevedel uviesť, akú konkrétnu sumu p. O. udal, možno 3 – 4 tisíc eur. Nevedel uviesť v akom vzťahu je p. O. k obžalovanému alebo poškodenému. Toto stretnutie neprebehlo hneď na druhý deň po incidente, bolo to neskôr, ale na presný dátum si nepamätal. Následne sa stretol s poškodeným u ich spoločného kamaráta C. O. v C. v jeho dome a tam predniesol ponuku tak, ako mu bolo tlmočené od p. O. a poškodený povedal, že nie a to bolo všetko. Potom p. O. volal a povedal mu, že poškodený nesúhlasí. O prejednávanej incidente vedel na druhý deň, pretože nakoľko to bol festival v dedine, tak po dedine sa to rýchlo roznieslo. Dozvedel sa to od C. O. ktorý je jeho kamarát, bol u neho na návšteve a tam sa to dozvedel, kde C. O. mu povedal, že tam bola nejaká bitka. Ešte uviedol, že pán O. mu povedal, že ponúka tieto peniaze, presnú sumu si nepamätá, na vyrovnanie pre poškodeného. Pri jeho stretnutí s p. O. nebol nikto iný. K výpovedi svedka obžalovaný uviedol, že p. O. pozná a vôbec ho neposielal za nikým nič riešiť.

Svedok I. O. vypovedal, že pri skutku nebol prítomný. Vedomosť o ňom má od obžalovaného A. D., že sa tam niečo udialo. Vie, že sa pobili a nič viac. Vie, že sa pobil A. D. so susedom. Osobu menom C. O. nepozná. S B. B. sa pozná dlhšie, nestýkajú sa pravidelne, vidia sa 2-3 krát do roka. Naposledy sa s pánom B. stretli asi 2 mesiace dozadu a to keď jeho mama doviezol drevo. Po skutku v priebehu roka 2022 sa nestretli. On o žiadnej ponuke nevie. S obžalovaným sa rozprávali o bežných veciach a on mu hovoril, že sa pobil. Nepamätá si, kedy to bolo. Obžalovaný, keď o tej udalosti hovoril, pôsobil normálne. Vo vzťahu k osobe poškodeného I. J. sa A. D. nevyjadroval. On sa za svedkom B. Q. so žiadnou ponukou. Na otázku, ako si vysvetľuje, že svedok B. pod prísahou vypovedal tak, že prostredníctvom neho mal vedieť o nejakej ponuke pre poškodeného v sume približne 3.000 – 4.000 eur, svedok vypovedal, že tak to si asi mohol vymyslieť, pretože on to v živote nepovedal.

Svedok C. O. ku skutku uviedol, že nebol prítomný pri incidente, ale stál ďalej, zistil to až potom, keď videl ako I. J. už leží na zemi. Nevidel celý incident. Nevidel čo sa stalo, ale prišiel až keď poškodený ležal na zemi a prišla sanitka. Bola tam panika, boli tam ľudia, obžalovaného na mieste nevidel. Videl len I. J. ako leží na zemi, ako mu dávajú golier a ako ho berie sanitka. Nevedel čo sa deje, až na druhý deň sa dozvedel čo sa stalo, že ho niekto napadol zozadu. Obžalovaný chcel tancovať asi s jeho ženou, ale I. J. povedal, že nie a obžalovaný sa rozbehol a zozadu ho napadol. B. B. pozná dobre, sú kolegovia a I. O. nepozná. Pán B. prišiel po istom čase ku nemu a povedal, že bol u neho p. O. a ponúkal mu nejaký úplatok, aby ho poškodený nedal na súd. Svedok mu povedal, že nesúhlasí s tým a nesúhlasil s tým ani poškodený. Malo sa jednať o sumu radovo v tisícoch, možno okolo 5.000 eur. Počas festivalu komunikoval s poškodeným, boli spolu, ale potom sa rozdelili. Priebežne sa stretávali celý deň. Potom prišla jeho žena a oni sedeli na jednej strane a on sedel na druhej strane. Pili spolu len pivo, nepili tvrdý alkohol. Počas festivalu neregistroval osobu obž. A. D.. Ponuku oznámil poškodenému svedok, možno mu to oznámil aj p. B., ale o tom svedok nevedel. Poškodený nesúhlasil s takou ponukou.

Na hlavnom pojednávaní svedkyňa Q. C. opätovne vypovedala ku skutku, že mohlo byť asi 21.00 hod, keď prišli k obžalovanému a odtiaľ išli spolu na festival. Normálne sa zabávali ako aj ostatní ľudia, potom mohlo byť asi po polnoci, keď jej trebalo ísť na WC a nevedeli, kde je obžalovaný, tak ho išla hľadať s H., Videli ho na rohu budovy pri plechovej bráne, kde stál a normálne sa rozprával s nejakou dievčinou. Normálne sa rozprávali, nevyzeralo to, aby sa hádali a potom prišiel ku ním nejaký muž a rozmachol sa na obžalovaného. Ona ich od seba odťahovala, potom ten muž spadol, ale nevidela, aby ho A. buchol. Potom už bol iba krik, že A. ho zabil a podobné veci a na viac si nepamätá. Dievčinu, ktorá mala stáť s obžalovaným, svedkyňa nepozná. A., ktorý ku ním prišiel, nepozná osobne, teda nevidela ho. Keď neznámy muž mal zaútočiť na obžalovaného, obžalovaný zareagoval tak, že dvihol ruku pred seba, ale nepamätá si presne na akej úrovni táto ruka bola. Dievčina ich od seba odťahovala tak, aby spolu nemali nejaký konflikt. Rukou sa dotýkala toho muža, ktorý prišiel ku obžalovanému a toto svoje konanie smerovala skôr ku mužovi, ktorý tam prišiel. Potom ten muž spadol a kričali, že obžalovaný ho zabil. Žena ho drgla, ale nevie, akým spôsobom ani či to bolo otvorenou dlaňou alebo či to bolo nejakou inou časťou ruky, bolo to už 3 roky dozadu. Použila pri tom ruky. Bola tma, bolo už po polnoci. Po 5 minútach sa vypla hudba, boli tam do príchodu sanitky a potom išli domov, ale na okolnosti s kým išla domov si svedkyňa nespomínala. Žena drgla poškodeného, on sa zakolísal a spadol. Pravdivá výpoveď je tá, ktorú viedla na hlavnom pojednávaní a ktorú uviedla aj na dnešnom hlavnom pojednávaní. V prípravnom konaní túto skutočnosť neuviedla, pretože sa naň nikto nepýtal a asi na to zabudla. Na základe toho čo uviedla a čo videla si myslí že muž spadol v dôsledku sily tej ženy, ktorá ho drgla. Myslí si to preto, lebo keď ona ho drgla, tak on na to spadol. Na vysvetlenie rozporov vo výpovediach súd čítal zápisnicu o vypočutí

svedkyne z hlavného pojednávania zo dňa 10.05.2023, svedkyňa uviedla na prvý rozpor čo sa týka tej ženy, s ktorou mal byť obžalovaný udáva, že áno, párkrát ju v obci C. videla, registrovala ju, ale nepozná ju. Ľudia si museli myslieť, že obžalovaný ho udrel, preto kričali, že obžalovaný udrel poškodeného, ale on ho neudrel, pretože tam svedkyňa bola a videla to. Žena ho drgla do vrchnej časti tela, niekde do oblasti hrudníka. Tá žena stála oproti obžalovanému a keď prišiel tento muž, tak táto žena sa otočila tak, že ona bola tvárou ku poškodenému a chcela zabrániť útoku na obžalovaného. To, že chcel tento muž obžalovaného napadnúť usudzuje z toho, že sa na A. - obžalovaného rozmachol. Táto žena bola podľa názoru svedkyne trochu nižšia než tento muž a mala ruky pred sebou. Nespomenie si či obidve alebo jednu ruku a drgla do tohto muža, ktorý následne spadol a drgla ho do vrchnej časti tela, myslí si, že to bol hrudník. Poškodený spadol na chrbát. Obžalovaný sa rukou určite nedotkol poškodeného. Svedkyňa stála celý čas spolu s p. H. a aj spolu s A. ženou. Poškodený nevbchol medzi ženu a obžalovaného, ak takto vypovedala v prípravnom konaní, tak to bolo nesprávne, lebo on pribehol k ním. Oni boli tvárou k sebe, keď k ním pribehol tento muž, ako už vypovedala na hlavnom pojednávaní, ona chcela zabrániť tomu samotnému aktu, teda napadnutiu a potom sa otočila na toho muža. Poškodený spadol na chrbát.

Opätovne bol vo veci vypočutý aj znalec A. A. E., ktorý uviedol, že znalecký posudok vypracoval na základe zdravotnej dokumentácie. Údaje získal zo zdravotnej dokumentácie poškodeného. Už pri prvotnom vyšetrení poškodený javil ťažké známky opilsti, kde aj prijímajúci lekár uvádza, že kontakt s pacientom nie je možný. Štandardným postupom na chirurgickom oddelení je ten, že v prípade poranenia hlavy títo pacienti sú prijímaní na oddelenie za účelom sledovania, ošetrovania a liečby. Počas hospitalizácie bol poškodený agresívny, nespolupracoval a na vlastnú žiadosť v deň prijatia odišiel domov. Hladina alkoholu v krvi poškodeného bola 2,9, čo svedčí o ťažkej opilsti, kde stabilita poškodeného je ťažká, je nestabilná. Zároveň je potrebné upozorniť na to, že pri samotnom skutku poškodený utrpel ľahké poranenia. Títo pacienti sú hospitalizovaní 2 – 3 dní, urobia sa vyšetrenia a sú prepustení domov. Počas hospitalizácie robia aj kontrolné CT a keď je všetko v poriadku, tak ho prepustia domov. Išlo o ľahké poranenie, ktoré poškodený utrpel. Mechanizmus vzniku poranenia u poškodeného prebehol v dvoch fázach úrazového deja. V prvej fáze išlo o tupé násilie, ktoré pôsobilo na oblasť hrudníka, resp. mohlo byť aj na oblasť tváre (vzhľadom na to, že v oblasti tváre sa nenašli stopy po mechanickom násilí, ako napr. začervenanie, opuch alebo krvná podliatina). Následkom toho tupého násillia, ktoré pôsobilo na prednú časť tela poškodený spadol na záhlavie, na chrbát, kde záhlavím naráža do tvrdej podložky. V prvej fáze úrazového deja poškodený neutrpel v podstate žiadne poranenia, neboli nájdené ani žiadne stopy po mechanickom násilí. V druhej fáze úrazového deja poškodený utrpel povrchovú ranu v oblasti záhlavia a ľahké pomliaždenie mozgu v čelovej oblasti. Veľmi nezávažné poranenie, ktoré si ani nežiada hospitalizáciu, ale ako uviedol, pacient bol prijatý v prvom rade za účelom pozorovania a ošetrovania. Vzhľadom na charakter, lokalizáciu a závažnosť vzniku poranení u poškodeného najpravdepodobnejšie sa javí, že prvotne išlo o sotenie do prednej hrudnej steny s následným pádom poškodeného o tvrdú podložku a vznikom uvedených poranení. Je málo pravdepodobné, aby mechanizmus vzniku poranenia bol taký ako uvádza poškodený vo svojej výpovedi. Tak, ako uviedol, tento znalecký posudok vypracoval na základe zdravotnej dokumentácie a výpovedi svedkov, kde poškodený jasne udáva, že bol udretý do brady s následným pádom. Po vypočutí výpovede svedkyne C., pri ktorej bol znalec prítomný, súhlasí s mechanizmom úrazu tak, ako svedkyňa udáva vo svojej výpovedi, že prvotne išlo o sotenie alebo strčenie do prednej hrudnej steny s následkom pádu. Pri vypracovaní znaleckého posudku mal k dispozícii svedecké výpovede, pričom každá svedecká výpoveď bola iná a pri vypracovaní samotného znaleckého posudku sa držal výpovede poškodeného. Poškodený odišiel, podpísal reverz a odišiel na vlastnú žiadosť z nemocnice. Ku svojej obvodnej lekárnke išiel asi až o 3 – 4 dní, ktorá mu vypísala PN a PN mohla byť vypísaná aj u nich na oddelení v nemocnici, avšak toto poškodený v nemocnici nežiadal. V takýchto prípadoch pacientov asi o týždeň volajú na kontrolné CT. Je pravdou, že poškodený mal vypísanú žiadanku CT vyšetrenie, ktorú mu však predpísal internista. Ten fakt, že mu to vypísal internista, nemá s tým nič spoločné. Dokonca bolo realizované aj neurologické vyšetrenie ako stav po úraze hlavy. Poškodený na vlastnú žiadosť ukončil PN. Podľa názoru znalca mechanizmus vzniku poranení korešponduje s výpoveďou svedkyne Q. C.. Stále vychádza z mechanizmu úrazu, potom z intenzity úderu na ľahký, stredne ťažký a ťažký. Tie jednotlivé stupne sa rozdeľujú na minimálne, stredné a horné hranice. Znalec pripúšťa možnosť, že mohlo dôjsť k úderu skôr otvorenou rukou ako päťou, ale intenzita vedeného násillia by musela byť veľmi slabá, aby sa neprejavili alebo silná, aby sa prejavili viditeľné známky poranenia. Keď vznikne nejaká krvná podliatina, tak na základe toho ako zrejú tie podliatiny, sa vie určiť približne kedy sa to stalo. Aj vo vzťahu k alkoholu v krvi poškodeného tá stabilita bola taká, že stačilo malé sotenie, aby spadol alebo ďalšia možnosť by mohla byť aj tá, že sám spadol pri takomto stupni opitosti. Keby u človeka,

ktorý nepožíval alkoholické nápoje a mal by stabilitu pevnú, tak nemusel by ani spadnúť a ku takýmto zranenia by nedošlo. Keby bol triezvy a také zranenia mal ako mal, tá intenzita vedeného násilia na oblasť tváre musela byť stredne silná až silná. To, že došlo k zraneniam je rozhodujúce to, že spadol na záhľadie a vzhľadom na to, že bol pod značným vplyvom alkoholu, tak zranenia aj v prípade ak by spadol sám rovnakým mechanizmom, tak by boli rovnaké. Takéto zranenia by nemohli vzniknúť pášťou po údere do čelovej oblasti. Poznáme priamy mechanizmus vzniku pomliaždenia mozgu a nepriamy, a ten čo mal poškodený, to bol nepriamy. Mozog je obalený v lebečnej dutine a obmýva ho mok, a aj keď nebol úder do tejto čelovej oblasti, tam sa vyskytlo to poranenie, vzniklo nepriamym mechanizmom a to tým, že mozog má vlastnosť počas toho úderu mikropohybu v likvore. V takomto prípade nešlo o silný náraz, lebo v opačnom prípade by došlo k závažnejšiemu poraneniu. Napríklad po facke vzniknú na tvári viditeľné červené stopy po prstoch, pri slabej intenzite nemusia vzniknúť stopy po mechanickom násilí. Pri prvotnom prijatí mohol byť výsledok alkoholu ešte vyšší. Políciou, vyšetrovateľom boli znalcovi doložené 3 výpovede. Bolo to od poškodeného, od obvineného a potom tam bola ešte jedna výpoveď, ale nevie presne uviesť meno. Ostatné konzultoval s A. H.. Vychádzal aj z výpovede obžalovaného. Na otázku, čo ho viedlo k tomu, že na dnešnom hlavnom pojednávaní učinil výpoveď, v rámci ktorej znehoval závery znaleckého posudku, znalec uviedol výpoveď svedkyne C. na dnešnom HP, zranenia, ktoré mal, hladina alkoholu v krvi, správanie sa poškodeného v nemocnici, lekárske správy. U poškodeného bolo vykonávané aj CT mozgu, ktoré sa nenachádza v prílohe k znaleckému posudku z dôvodu, že je to popísané v lekárskej správe. Zmeny mozgových gyrov vpravo F vysvetlil, že to sú mozgové závitky, je to povrchová časť mozgu. Fisura mozgu bola vylúčená, čo bolo dokázané, je to uvedené v prepúšťacej správe a zranenia, ktoré počas hospitalizácie boli diagnostikované, sú uvedené pri prepustení pacienta v prepúšťacej správe. Ako znalec nemôže dopísať takéto údaje alebo zranenia. Tam bolo podozrenie na tú fisuru, ktoré nebolo potvrdené. Fisura lebky nie je závažné poranenie, s takým poranením môže človek normálne chodiť, ide o puklinu v lebke. Na otázku poškodeného, z akého dôvodu mu volal pán doktor a pýtal sa, prečo odišiel z nemocnice znalec uviedol, že chcel zistiť, či sa niečo neskomplicovalo ohľadne liečby, ako sa má a tak podobne. A nie preto, že prečo odišiel, ale za účelom informácii ohľadom zdravotného stavu. Je zvykom pri vypracovaní znaleckého posudku, že najviac povie poškodený keď mu zavoláte a on vám poskytne informácie. A následne potom pre znalca je jednoduchšie vybrať jednotlivé materiály a preštudovať ich, z ktorých potom vychádza pri vypracovaní ZP. Na otázku poškodeného prečo mu pán znalec povedal, že tento hovor sa neuskutočnil, znalec uviedol, že si nepamätá, aby mu toto povedal. Splnomocnenec poškodeného k vylúčeniu znalca uviedol, že s poukazom na vyslovený právny názor odvolacieho súdu by sa mali odstraňovať úplne iné rozpory. V nadväznosti na to je pre nich zaujímavé, že znalec s dlhším časovým odstupom bez oboznámenia sa s akýmikoľvek inými skutočnosťami a po vypočutí výpovede svedkyne na dnešnom HP zmení záver svojho ZP č. 36/2022, teda v smere mechanizmu zranenia. Nie je do dnešného dňa zrejme a znalec to riadne nevysvetlil, že čo ho viedlo k tejto zmene. Zároveň pri vypracovaní ZP máme za to, že znalec vychádzal z neúplnej zdravotnej dokumentácie, bližšie sa neoboznámil so zdravotným stavom poškodeného, ani s vývojom zdravotného stavu poškodeného po prepustení z nemocnice. Poškodený uviedol, že PN ukončil po 17-dňoch na základe A. J., ktorý mu dal urobiť vyšetrenie CT mozgu, kvôli tomu, že chcel nastúpiť do práce, lebo nemohol zdvíhať ťažké predmety. A. J. mu povedal, že môže nastúpiť do práce. Toto uvádza z tohto dôvodu, že A. E. sám o tom začal rozprávať, tak mal dôvod to vysvetliť.

Splnomocnenec poškodeného ku výsledkom a spôsobu vykonaného dokazovania uviedol, že podľa § 146 Trestného poriadku, v prípade ak vzniknú pochybnosti o správnosti znaleckého posudku alebo ak je znalecký posudok nejasný alebo neúplný, treba požiadať znalca o vysvetlenie alebo doplnenie posudku. Ak by to nevedlo k odstráneniu pochybnosti alebo nejasnosti znaleckého posudku, je potrebné pribrať iného znalca. Na poslednom hlavnom pojednávaní bol znalec dopočutý, ktorý mal doplniť svoj znalecký posudok, resp. svoje vyjadrenie v intenciách tak, ako to doporučil krajský súd vo svojom zrušovacom uznesení, kde znalec predniesol ako keby tretiu verziu znaleckého posudku týkajúce sa mechanizmu vzniku poranení poškodeného J.. Je dôležité, aby bol ustanovený nový znalec a bol vypracovaný nový znalecký posudok, pretože znalec po dopočutí nevyvrátil nejasnosti, neodpovedal na otázky určené krajským súdom a skôr vniesol ďalšie pochybnosti. Preto navrhuje, aby bol vypracovaný nový znalecký posudok aj napriek štádiu konania. Nielen str. 20 ale aj ostatné strany odôvodnenia krajského súdu, ktorý vyhodnotil závery znaleckého posudku tak, že zranenia poškodenému boli spôsobené zo strany obžalovaného, kde znalec mal iba doplniť svoje odpovede alebo vyjadriť sa k mechanizmu zranenia aj v iných intenciách, ale treba zobrať do úvahy odôvodnenie krajského súdu v tom zmysle, že pri ohodnotení znaleckého posudku, resp. vyjadrenia znalca zo strany krajského súdu, krajský súd dáva zodpovednosť za vznik škody poškodeného v súvislosti s konaním obžalovaného. Poškodený zvažoval

aj iniciatívu sám požiadať o vyhotovenie znaleckého posudku, ale poškodený nie je schopný z finančných dôvodov, nakoľko je nezamestnaný a je evidovaný na úrade práce, takýto znalecký posudok objednať a zaplatiť sám.

Prokurátor v záverečnej reči uviedol, že na základe dokazovania doplneného na hlavnom pojednávaní v intenciách usmernenia Krajského súdu v Prešove je toho názoru, že skutok tak ako je popísaný v skutkovej vete obžaloby Okresnej prokuratúry Humenné sa stal a vykazuje zákonné znaky trestného činu s tam uvedenou právnou kvalifikáciou. Na základe uvedeného preto navrhuje uznať obžalovaného A. D. za vinného v zmysle podanej obžaloby a za to mu uložiť trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby s tým, že takto uložený trest navrhuje podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona podmienenečne odložiť a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona uložiť primeranú skúšobnú dobu. Pokiaľ sa týka nárokov na náhradu škody poškodených strán Dôvera ZP, Sociálna poisťovňa a p. J., navrhujem podľa § 288 ods. 1 TP odkázať poškodené strany s uplatnením nároku na náhradu škody na civilný proces.

Splnomocnenec poškodeného vo svojej záverečnej reči uviedol, že v tejto trestnej veci bol vypočutý obžalovaný, poškodený a viacerí svedkovia. Obžalovaný popísal samotný skutok tak, aby sa vyvinil spod obžaloby OP Humenné. Podľa ich názoru ide o účelovú obranu a vyjadrenia obžalovaného. Tieto vyjadrenia považujú za nepravdivé, za rozporuplné, a to tak čo sa týka výpovedi samotného obžalovaného ako aj v rozpore so svedeckými výpoveďami. Poškodený súhlasí a stotožňuje sa aj s argumentáciou OP Humenné, ktorú uviedla v písomnom odôvodnení odvolania voči oslobodzujúcemu rozsudku OS Humenné. V posudzovanej trestnej veci bolo súdom prvého stupňa vykonané dokazovanie v zásade v takom rozsahu, ktorý mu vychádzajúc z ust. § 2 ods. 10 TP umožňuje rozhodnúť v prejednávanej veci. Uviedla, že sa nestotožňuje s odôvodnením oslobodzujúceho rozsudku tak, ako bolo uvedené v prechádzajúcom rozsudku. Súhlasia a stotožňujú sa s rozhodnutím a odôvodnením uznesenia KS Prešov zo dňa 10.6.2024 tak, ako je uvedené na str. 17 a 21. Čo sa týka znaleckého dokazovania vyjadrili pochybnosti už aj na dnešnom HP a nesúhlasia so závermi znalca, ktorý vypracoval znalecký posudok. Navrhujú súdu, aby sa pridržiaval písomného vyhotovenia znaleckého posudku, kde znalec uviedol, že mechanizmus zranenia bol spôsobený tak, ako to uviedol poškodený. Zároveň poukazujú aj na vyjadrenia znalca na hlavnom pojednávaní, ale nie na tom poslednom, ale na predchádzajúcom, kde bol znalec vypočutý. Zároveň dáva do pozornosti súdu aj tú skutočnosť, že obžalovaný po príchode domov zo slávnosti v C. si fofil vlastné hánky rúk, čo možno dať do súvisu s tým, že mal výčitky zo svojho konania, ktoré vykonal na predmetnej slávnosti pri incidente poškodenému. A zároveň už v tom čase si pripravoval svoju účelovú obranu. V neposlednom rade dávajú do pozornosti súdu aj výsluch svedka O., ktorý potvrdil tvrdenia poškodeného, že zo strany obžalovaného bola vyvíjaná snaha o ovplyvnenie jeho výpovede. Preto navrhuje, aby súd odkázal poškodeného J. so svojim nárokom na náhradu škodu na civilné konanie.

Obhajca v záverečnej reči uviedol, že obhajoba ma za to, že v predmetnej trestnej veci nebolo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukazné, že skutok, ktorý je kladený za vinu obžalovanému sa stal tak, ako je opísaný v obžalobe a že tento skutok mal spáchať obžalovaný. Tieto pochybnosti neboli odstránené ani doplnením dokazovania vykonaným na predchádzajúcich hlavných pojednávaniach v zmysle zrušujúceho uznesenia KS v Prešove v tejto trestnej veci. V rámci dokazovania sa len potvrdilo, že v danej veci sú dve skupiny tvrdení, a to tvrdenia obžalovaného a svedkov svedčiacich v jeho prospech a tvrdenia poškodeného a svedkov svedčiacich v jeho prospech. V rámci znaleckého dokazovania bolo preukázané, že zranenia, ktoré pri incidente utrpel poškodený boli spôsobené sotením alebo strčením do prednej hrudnej steny s následkom pádu. Znalec sa podrobne vyjadril k mechanizmu vzniku poranení u poškodeného a jednoznačne sa vyjadril, že podľa jeho názoru mechanizmus vzniku poranení korešponduje s výpoveďou svedkyne Q. C., ktorá jednoznačne uviedla, že do poškodeného mala pred jeho pádom drgnúť priateľka poškodeného. Teda obhajoba v zmysle zásady in dubio pro reo navrhuje podľa § 285 písm. c) TP obžalovaného spod obžaloby oslobodiť.

Povinnosťou súdu v každej trestnej veci je postupovať tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na jeho rozhodnutie. Preto je potrebné, aby súd dostatočne objasnil vec v takom rozsahu, aby bolo zrejmé, že sa jednak skutok stal, tento vykazuje všetky znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu a existuje spoľahlivý záver, že žalovaný skutok spáchal obžalovaný. Ak nebude splnená čo i len jedna z uvedených podmienok, nemožno dospieť k odsudzujúcemu rozsudku.

Súd v konaní pred súdom v súlade s § 2 odsek 12 Trestného zákona vykonal všetky dôkazy, ktorých vykonanie navrhli strany trestného konania a ktoré sám považoval za potrebné vykonať na to, aby mohol spoľahlivo ustáliť, aký skutok sa stal, či tento skutok napĺňa znaky niektorého z trestných činov v zmysle Trestného zákona, a ak áno, akého a či tento skutok, majúci povahu trestného činu spáchala obžalovaná. Súd tiež vykonal všetky dôkazy potrebné na to, aby v prípade vyslovenia viny obžalovaného za spáchaný trestný čin mohol rozhodnúť o uložení primeraného a spravodlivého trestu, a to tak z hľadiska jeho druhu, ako aj výšky. Súd pritom vyhodnocoval všetky dôkazy a informácie z nich vyplývajúce samostatne, avšak zároveň v spoločnom kontexte, ktorý vytvárajú.

Na preukázanie viny obžalovaného súhrn priamych a nepriamych dôkazov musí tvoriť logickú, ničím nenarušenú sústavu navzájom dopĺňujúcich dôkazov, ktorá vo svojom celku nielen spoľahlivo preukazuje všetky okolnosti žalovaného skutku a usvedčuje z jeho spáchania obžalovaného, ale súčasne vylučuje možnosť akéhokoľvek iného záveru. Výrok o vine môže byť založený teda len na takých dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť, že sa stal skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania, resp. že bolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Použitie zásady „in dubio pro reo“ prichádza do úvahy vtedy, keď pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o nejakej skutočnosti trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov. Povinnosťou obžalovaného nie je dokazovať svoju nevinu, ale prezumpcia nevinu vyžaduje, aby to bol štát, kto nesie v trestnom konaní dôkazné bremeno. Vykonané dôkazy musia jednoznačne a s najvyšším stupňom istoty preukazovať, že skutok uvedený v obžalobe sa stal, a že práve obžalovaný je osobou, ktorá sa žalovaného skutku dopustila. V prípade existencie akýchkoľvek rozumných pochybností je ich potrebné vykladať v prospech obžalovaného a nie naopak. Pre úplnosť súd dodáva, že aj keby prichádzali do úvahy dva či viac výkladov vykonaných dôkazov, nie je možné urobiť zistenie, ktoré najviac zaťažuje obžalovaného, a to práve s ohľadom na princíp prezumpcie nevinu, ktorý vyžaduje, aby to bol štát, ktorý nesie konkrétne dôkazné bremeno a tam, kde sú akékoľvek pochybnosti, musia byť tieto vyložené v prospech obžalovaného.

Súd má naďalej za to, že v priebehu vykonávania dokazovania boli vytvorené dve skupiny svedkov. Ide pritom o skupiny svedkov, ktoré nielen odlišne popisujú priebeh deja, pri ktorom poškodený I. J. utrpel poškodenie zdravia, ale aj úplne odlišné miesto, kde malo k tomu dôjsť. Jedna skupina svedkov - manželka obžalovaného, svedok I. H., A. G. a svedkyňa Q. C. tvrdili, že ku skutku došlo pred „zelenou“ budovou škôlky a druhá skupina svedkov - poškodený I. J., jeho priateľka svedkyňa E. G., svedkovia I. O. a C. O. zasa popísali, že ku skutku, ktorý je predmetom obžaloby došlo pred dverami „oranžovej“ budovy, ktorá má byť budovou škôlky. Vzhľadom na predkladanú fotodokumentáciu z ohliadky miesta činu nebolo pritom problematické označenie jednotlivých budov, nakoľko súd sa s týmito rôznymi označeniami budov vysporiadal podľa tvrdení svedkov aj podľa označenia na fotografiách, ako aj s ohľadom na jednoznačné farebné označenie budov.

Vzhľadom na rozporné skupiny svedkov boli pre vyhodnotenie dôveryhodnosti svedkov podstatné všetky rozporné tvrdenia vo vzájomnom vyhodnocovaní výpovedí v spojení s ďalšími dôkazmi, najmä znaleckým posudkom a listinnými dôkazmi.

Poškodený I. J. tvrdil, že ku skutku došlo pri škôlke, nakoľko boli s priateľkou v škôlke, kde sa čapovalo pivo a obžalovaný ťahal priateľku E. G. vonku z garáže. To, že mal jeho priateľku obžalovaný ťahať vie však len od nej. Išiel za nimi, ju odstrčil a jemu povedal, aby ju nechal a priateľke taktiež povedal, že idú domov. D. stál naľavo a napravo priateľka, on stál tak, že dvere budovy boli za jeho chrbtom a dostal do ľavej strany sánky úder päťou. Vzhľadom na rozdielne výpovede svedkov, súd dospel k záveru, že výpovedi poškodeného neuveril. Poškodený síce priamo usvedčuje obžalovaného z toho, že mal udrieť päťou a že si priebeh celého incidentu pamätá, avšak ak poškodený na jednej strane tvrdí, že vypil len 5-6 pív, súd poukazuje na výsluch znalca, ako aj znalecký posudok, v zmysle ktorým bola pri prijímaní poškodeného do nemocnice u poškodeného konštatovaná ebrieta (2,99 g/l), pre ktorú nemohol lekár od poškodeného zistiť anamnézu. Táto skutočnosť tak vyvracia tvrdenie poškodeného, že všetko vnímal. Taktiež súd poukazuje na opis priebehu skutku zo strany poškodeného, keď podľa predloženej lekárskej správy zo dňa 7.7.2022, si nepamätal na okolnosti, až do momentu, keď bol v sanitke. Pri opakovanom výsluchu takisto znalec uviedol, že pri prvotnom ošetrení poškodený javil ťažké známky opitosti.

Výpoveď svedkyne G. je však v čiastočnom rozpore s výpoveďou poškodeného, ako aj I. O. a C. O.. Súd poukazuje na viaceré rozpory v ich výpovediach, ktoré napokon súd vyhodnotil v prospech obžalovaného. Poškodený tvrdil, že on povedal priateľke E. G., že už idú domov, avšak svedkyňa E. G. zasa uviedla, že to ona povedala poškodenému, že už idú domov, potom ako ju mal obžalovaný ťahať tancovať a prišiel k nim aj poškodený. Taktiež svedkyňa E. G. uviedla, že videla stáť oproti na dlažbe I. O. a C. O., títo však uviedli, že v čase, kedy mal poškodený padnúť sedeli. Ďalšie rozpory vo výpovediach sa týkali okolnosti, kde stál a v akej pozícii poškodený I. J.. Svedkyňa E. G. uviedla, že stál chrbtom ku dverám a svedok I. O. pritom uviedol, že stál čelom ku dverám. Taktiež boli rozporné tvrdenia svedkov vo výpovedi I. O. a svedkyne E. G. a poškodeného I. J. o tak podstatnej okolnosti, keď poškodený aj svedkyňa E. G. tvrdili, že ju obžalovaný ťahal vonku z budovy garáže a až tam prišiel k nim poškodený I. J., avšak svedok I. O. zasa tvrdil, že práve poškodený I. J. stál so E. G. a ku nim prišiel obžalovaný A. D. a začal ťahať E. G., pričom v tejto súvislosti svedok uviedol, že ich sledoval asi 1-2 minúty predtým ako došlo k úderu. Toto tvrdenie svedka v nijakom prípade nekorešponduje s výpoveďou poškodeného a svedkyne E. G., podľa ktorých zasa bezprostredne po príchode poškodeného pred budovu škôlky došlo k úderu. Svedkyňa E. G. tvrdila, že poškodený nejavil známky opilsti, čo nekorešponduje so znaleckým posudkom, v ktorom bolo poukázané na lekárske správy, ktoré poukazujú na množstvo zisteného alkoholu v krvi poškodeného 2,99 g/l, ale hlavne aj s výsluchom znalca.

Napokon svedkyňa C. O. zaregistrovala až poškodeného na zemi a ku okolnostiam pádu sa nevedela vyjadriť, avšak súd neuveril ani jej výpovedi, a to aj keď jej výpoveď bola len ku okolnostiam, kde došlo ku skutku, nakoľko jej výpoveď ohľadne odchodu záchranky nekorešponduje s výpoveďou svedka I. O.. V tejto súvislosti súd uvádza, že rozporné tvrdenia v týchto jednotlivých okolnostiach vo výpovediach svedkov viedli súd k záveru, že výpovediam svedkov neuveril.

V podstate menej rozporne vyznievajú výpovede v prospech obžalovaného. Pri vyhodnotení výpovede svedkov - manželky obžalovaného H. D., aj keď súd prihliada na skutočnosť, že by svojou výpoveďou chcela pomôcť obžalovanému, jej výpoveď o priebehu skutku je podporovaná aj výpoveďou obžalovaného, ale aj svedkov I. G., svedkyne Q. C. a napokon aj svedka I. H.. V zhode sú aj také tvrdenia svedkyne Q. C., ako stála svedkyňa E. G., že bola bližšie ku škôlke (označila zelenú budovu), čo korešponduje s výpoveďou svedka I. G., ktorý túto skutočnosť taktiež takto označil (aj keď budovu označil za ubytovňu, avšak podľa predloženej fotodokumentácie to bola tá istá zelená budova). S poukazom na túto skutočnosť súd dospel k záveru, že výpovedi manželky obžalovaného H. D. a výpovediam svedkov I. H., Q. C. a I. G. uveril. Ich výpovede tak podporujú tvrdenie obžalovaného, že poškodeného neudrel, ale z ich výpovedi vyplýva, že sa práveže poškodenému chcel uhnúť. Aj keď súd vzhliadol rozpor vo výpovedi obžalovaného o tom, že ho poškodený kopol a žiadny z týchto svedkov takto nevypovedali, uviedli len dvihnutú ruku poškodeného, súd vyhodnocoval tieto výpovede aj s ohľadom na rozpory už skôr uvedené vo výpovediach poškodeného a svedkov E. G., I. O. a C. O., a vyhodnotil tento rozpor v prospech obžalovaného, nakoľko viacero rozporov súd zaznamenal vo výpovediach svedkov E. G., I. O. a C. O..

Svedkyňa C. na hlavnom pojednávaní podľa názoru súdu dostatočne vysvetlila svoje rozpory vo výpovedi z prípravného konania a z hlavného pojednávania, kedy opísala presný priebeh udalostí a okolnosti tak, ako ich vnímala a súd tejto jej výpovedi uveril.

V súvislosti s tvrdením poškodeného, že mal za ním prísť svedok B. a ponúknuť mu peniaze od obžalovaného a odovzdať odkaz od obžalovaného, aby všetko stiahol a obžalovaný všetko vyplatí súd uvádza, že na hlavnom pojednávaní síce bolo preukázané z tvrdení svedka B., že skutočne kontaktoval poškodeného ohľadne finančného vyrovnania, avšak svedok B. tvrdil, že túto ponuku dostal od svedka O., no nevie, kto je iniciátorom tejto ponuky, sám obžalovaný to nebol. Avšak svedok O. kategoricky vylúčil, žeby on prišiel s akoukoľvek ponukou pre poškodeného ohľadne finančného vyrovnania. Tvrdenie obžalovaného, že za ním prišiel starosta obce s tým, že sa poškodený chce s obžalovaným vyrovať nebolo možné potvrdiť ani vyvrátiť a to z toho dôvodu, že starosta obce v čase vykonávania dôkazov a v priebehu konania zomrel.

V danej veci sa tak sformovali dve skupiny navzájom si odporujúcich dôkazov, a preto mal súd za to, v súlade aj s pokynom Krajského súdu v Prešove, že rozhodujúcim dôkazom je znalecké dokazovanie, a to najmä výsluch znalca k uvedenému znaleckému posudku.

Na novom hlavnom pojednávaní bol opätovne vypočutý znalec A. A. E., ktorý sa výrazným spôsobom odklonil od podaného znaleckého posudku. Znalec uviedol, že pri vypracovaní znaleckého posudku mal k dispozícii svedecké výpovede, pričom každá svedecká výpoveď bola iná a preto sa držal výpovede poškodeného. Po tom, čo si vypočul výpoveď svedkyne Q. C. znalec uviedol, že mechanizmus vzniku poranení poškodeného korešponduje s výpoveďou tejto svedkyne. Uviedol, že vzhľadom na charakter, lokalizáciu a závažnosť vzniku poranení u poškodeného najpravdepodobnejšie sa javí, že prvotne išlo o sotenie do prednej hrudnej steny s následným pádom poškodeného o tvrdú podložku a vzniku uvedených poranení. Zdôraznil, že je málo pravdepodobné, aby mechanizmus vzniku poranenia bol taký ako uvádza poškodený vo svojej výpovedi. Pripustil, že mohlo dôjsť k úderu skôr otvorenou rukou ako päťou, ale intenzita vedeného násillia by musela byť veľmi slabá, aby sa neprejavili alebo silná, aby sa prejavili viditeľne známky poranenia. Taktiež uviedol, že v súvislosti s tým, že poškodený mal v krvi alkohol, jeho stabilita bola taká, že stačilo malé sotenie, aby spadol. To, že došlo k zraneniam je rozhodujúce to, že spadol na záhlavie a vzhľadom na to, že bol pod značným vplyvom alkoholu, tak zranenia aj v prípade, ak by spadol sám rovnakým mechanizmom, by boli rovnaké. Výslovne uviedol, že zranenia, ktoré utrpel poškodený, by nemohli vzniknúť päťou po údere do čelovej oblasti. V uvedenom prípade nešlo o silný náraz, lebo v opačnom prípade by došlo k závažnejšiemu poraneniu. Toto vyjadrenie znalca pritom korešponduje s výpoveďami svedkov D., C., ale aj obžalovaného a G..

Aj keď je predmetom konania trestný čin výtržníctva a nie ublíženie na zdraví, v tejto súvislosti je potrebné uviesť, že práve predmetný útok na poškodeného bol podstatný pre vyhodnotenie, či došlo k výtržnosti, ktorou by mohlo byť správanie obžalovaného, ktorým by nasilu ťahal svedkyňu E. G. a potom udrel poškodeného.

Vzhľadom na vyššie uvedené a vyhodnotené dôkazy no najmä s prihliadnutím na výpoveď súdneho znalca a jeho doplnené závery znaleckého dokazovania, súd dospel k záveru, že ani po vykonaní ďalších dôkazov za účelom vyvrátenia rozporov a ustálenia skutkového deja, nebolo spoľahlivo preukázané, že skutok sa stal takým spôsobom, ako je uvedené v obžalobe. Na tele poškodeného neboli žiadne zjavné stopy po napadnutí a znalec zároveň konštatoval, že je málo pravdepodobné, aby mechanizmus vzniku poranení bol taký, ako uviedol poškodený. Súd musí konštatovať, že práve po vykonaní ďalších dôkazov či vykonaní dôkazov nanovo vzniklo vo veci ešte viac pochybností a s ohľadom na znalecké dokazovanie má súd za to, že bolo vážnym spôsobom spochybnené, či sa skutok stal tak, ako je obžalovanému kladené za vinu.

Pokiaľ ostanú po vykonaní všetkých dosiahnuteľných dôkazoch v akomkoľvek smere pochybnosti o vine obžalovaného a tieto pochybnosti sa týkajú skutkových zistení, musí rozhodnutie súdu vyznieť v prospech obžalovaného. Zásada prezumpcie neviny sa musí prejavíť v rozhodnutí v tom zmysle, že sa uplatní zásada „in dubio pro reo“. Pri zisťovaní skutkového stavu, okrem požiadavky určujúcej rozsah a predmet dokazovania, je prioritná aj požiadavka týkajúca sa kvality skutkových zistení. Pokiaľ ide o kvalitu skutkových zistení, potom skutkový základ rozhodnutia v trestných veciach musí byť zistený mimo dôvodnú pochybnosť, nestačí iba zistenie pravdepodobnosti. V danom smere platí pravidlo, že nedokázaná vina má v rozhodnutí súdu taký istý význam ako dokázaná nevina (pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5To/10/2015).

Preto za skutkového stavu, ktorý vyplynul z vykonaných dôkazov a z ich následného vyhodnotenia súdom nemôže súd urobiť iný záver ako ten, že je nevyhnutné obžalovaného spod obžaloby prokurátora oslobodiť, pretože nebolo dostatočne preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Nakoľko súd obžalovaného spod obžaloby oslobodil, poškodeného s jeho nárokom na náhradu škody v zmysle § 288 odsek 3 Trestného poriadku odkázal na civilné konanie.

Poučenie:

Proti tomu rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Humenné.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.

O odvolaní rozhodne Krajský súd v Prešove.